

ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ КАДРИ

№ 1 (1250)
ВІВТОРОК
1
СІЧНЯ
1980 року
Ціна 2 коп.

Газета видається з вересня 1956 року

Орган парткому, ректорату, профкому і комітету ЛКСМУ
Української ордену Трудового Червоного Прапора сільськогосподарської академії

ПІДВАЛИНИ УСПІХУ УЧБОВОГО ПРОЦЕСУ

У Постанові ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР про вищу школу поставлене завдання постійно удосконалювати навчальні плани і програми.

Як відомо, навчальний план — це керівний державний документ, який визначає загальний напрям і основний зміст підготовки спеціалістів, а також форми і методи учбової роботи. В ньому повинно знаходитись певне відображення вимог суспільства до спеціаліста даного профілю.

Очевидно, сьогодні вже настав час сформулювати це соціальне замовлення, а саме: побудувати модель відповідного спеціаліста. Основою для створення цієї моделі повинні бути вимоги, сформульовані Л. І. Брежнєвим у виступі на Всесоюзному зльоті студентів.

Велика увага повинна бути звернута на питання актуалізації змісту навчання, яка складається, з одного боку, з приведення у відповідність змісту навчання з потребами сучасного матеріального виробництва, а з другого боку, — приведення у відповідність його наукового змісту з динамічною структурою сучасного наукового знання.

Як показує досвід, простим розширенням традиційних курсів учбових дисциплін і деяким оновленням старого матеріалу вирішити це завдання неможливо. Це рівноцінно дальшому вдосконаленню звичайного воза: як не надавай йому обтічної форми, не начиняй електронним обладнанням, швидше, ніж рухаються воли, він не поїде.

Дослідники цієї проблеми приходять до висновку про можливість трансформації з дидактичною метою матеріалу сучасної науки і побудови всіх учбових дисциплін у вищій школі у відповідності з логікою і структурою науки нашого часу.

Практичне вирішення цієї проблеми потребує великої спеціальної праці і поєднання глибокої наукової ерудиції з логічною винахідливістю, знанням педагогіки і психології. Тут дуже важ-

ливо перебороти однобічну вузькопрофесійну спрямованість, яка має місце в існуючих учбових планах і програмах.

Таким чином, виконання Постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР потребує від всіх кафедр нашої академії наукової розробки проблем вищої школи у відповідності з профілями підготовки спеціалістів: розробки моделей спеціалістів, складання на цій основі учбових планів і програм, удосконалення форм і методів навчання згідно з досягненнями психології і педагогіки. В новому навчальному плані повинна бути врахована і така обставина. Відмінною рисою радянської вищої школи у порівнянні з вищою школою за рубежем, яка ставить за мету підготовку спеціаліста-консультанта, є те, що наша школа готує спеціаліста-організатора виробництва.

Результати соціологічних і економічних досліджень показують, що тільки 15 процентів господарського успіху спеціаліста залежать від технічних знань, інше — результат роботи з людьми.

Молодий спеціаліст, який приходить на виробництво, одержує не тільки право, але й обов'язок розпоряджатися діяльністю інших людей, давати оцінку їх праці. А це вимагає фундаментальних соціально-психологічних і педагогічних знань.

Зараз вже настав час гуманітаризації підготовки спеціалістів, включення в навчальний план спеціальних курсів інженерної психології і виробничої едагогіки.

Постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР про вищу школу відображає найактуальніші проблеми розвитку вищої освіти в нашій країні. Завдання працівників вищої школи — докласти всіх зусиль до розв'язання цих питань.

Д. СМЕТАНІН,
зав. кафедрою педагогіки.

Справа Леніна живе і перемагає

В країні розгорнулася широка підготовка до Ленінського ювілею. Нового розмаху цій роботі надає Постанова ЦК КПРС «Про 110-у річницю з дня народження Володимира Ілліча Леніна». Партійні комітети організують глибоке роз'яснення цього документу в колективах трудящих і за місцем проживання населення.

На допомогу організаторам єдиних політднів, доповідачам, лекторам, політінформаторам і агітаторам публікується примірна тематика виступів.

В. І. Ленін — титан наукової думки, народний вождь, полум'яний революціонер.

В. І. Ленін — творець комуністичної партії і першої в світі соціалістичної держави.

В. І. Ленін — геніальний теоретик, великий стратег і тактик світового пролетаріату.

Творчий розвиток В. І. Ленінізм марксизму.

Ленінізм — це марксизм сучасної епохи.

Перемога Великого Жовтня — торжество марксизму-ленінізму.

Інтернаціональне значення ленінської революції і диктатури пролетаріата.

Рішення XXIII, XXIV, XXV з'їздів КПРС — видатний внесок в ленінську революційну теорію.

Соціалістична індустрія — ключова ланка ленінського плану побудови соціалізму в СРСР.

Аграрна політика партії — творчий розвиток ідей ленінського кооперативного плану.

В. І. Ленін і культурна революція в СРСР.

В. І. Ленін про захист соціалістичної Вітчизни.

Розвинуте соціалістичне суспільство в СРСР — втілення ленінських ідей в життя.

КПРС про вдосконалення управління соціалістичною економікою в сучасних умовах.

В. І. Ленін про соціалістичне

змагання й комуністичне ставлення до праці.

Неухильне піднесення добробуту народу — найвища мета КПРС.

Братерська дружба і єдність націй і народностей СРСР — результат ленінської національної політики.

Союз робітничого класу, колгоспного селянства і народної інтелігенції — основа соціально-політичної єдності радянського суспільства.

В. І. Ленін про соціалістичну демократію.

Втілення ленінських ідей народновладдя в Конституції СРСР.

Марксизм-ленінізм — наукова основа політики КПРС.

Ленінське вчення про партію і сучасність.

Ленінський стиль роботи — невід'ємна риса партійного керівництва.

Єдність партії і народу — головне джерело непорушної сили радянського суспільства.

Ленінські ідеї про роль профспілки в соціалістичному будівництві.

Вчитись комунізму — ленінський наказ молоді.

В. І. Ленін, КПРС про комуністичне виховання.

В. І. Ленін, КПРС про зв'язок пропаганди і агітації з життям, завданнями господарського і культурного будівництва.

Почесна Ленінська грамота — гідна нагорода передовиком ювілейного соціалістичного змагання.

Десятиліт'я п'ятиріччя — ударний фініш!

Ленінським курсом — до перемоги комунізму!

ЗДРАСТУЙ, РІК ЛЕНІНСЬКОГО ЮВІЛЕЮ!

Ленін... Нам, комуністов смене,
Комсомольцам восьмидесятых годов,
Имя короткое это знакомо
Лишь по рассказам отцов и дедов.
Мы не сражались,
не брали Зимний,
Залпов с «Авроры» не слышали мы...
Но мы — продолжатели
дела Ленина,
Мы, комсомольцы великой страны.
В будущем,
сквозь бури и громы,
Твердой стопушкой мы идем.
Но взгляните:
облик знакомый
Виден во мне
и в соседе моем.
Наши мысли —
мысли Ленина.
Дела Ленина —
наши дела.
Будьте уверены,
в скором времени
Нами будет гордиться страна.
...И, может быть,
лет через тридцать—сорок,
В космосе,
встретившись с братом по разуму,
Нынешний сверстник мой,
комсомолёк,
Овладевший языком чужого
азами,
Скажет,
портрет доставая выцветший,
— Это — Ленин.
Ему я обязан
Своим будущим,
своим нынешним,
Это — Ленин,
Наш созидательный разум.

ЗВІТУЮТЬ НАРОДНІ ОБРАНЦІ

Нещодавно відбулися загальні збори викладачів, студентів та співробітників економічного і лісогосподарського факультетів, на яких звітували депутат Київської міської ради депутатів трудящих В. Ф. Зерницький та депутати Московської районної ради депутатів трудящих м. Києва А. В. Завистовська, Л. І. Морозова та І. М. Парасій.

У своїх звітах депутати детально висвітлили роботу промисловості, транспорту, розповіли про розвиток дитячих установ (садків, ясел), культурно-освітніх закладів, про охорону здоров'я і народну освіту.

Розповідаючи про ці галузі, депутати вказали на деякі недоліки, зуилились на завданнях і перспективах виконання плану X п'ятирічки в усіх ланках міського господарства.

Народні обранці відповіли на запитання виборців. Виступаючи — доцент кафедри економіки Н. Є. Дзевенко та секретар партбюро О. Г. Пилипенко — відзначили велике почуття відповідальності депутатів перед виборцями, високо оцінили їх діяльність.

Збори одностайно вирішили схвалити роботу депутатів В. Ф. Зерницького, А. В. Завистовської, Л. І. Морозової та І. М. Парасій.

А. ДУБОВИЙ.

НА ОХОРОНІ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ПРАВОПОРЯДКУ

З УСІЄЮ СУВОРІСТЮ

СТВОРЕННЯ здорової моральної атмосфери, обстановки поважливого ставлення до наших законів, до норм і правил соціалістичного співжиття — ці питання стояли у центрі уваги на зборах колективу агрономічного факультету. З доповіддю «Про завдання колективу факультету по виконанню Постанови ЦК КПРС та Ради Міністрів СРСР «Про поліпшення роботи по охороні правопорядку та посилення боротьби з правопорушеннями» виступив перед присутніми заступник декана факультету доцент Ю. В. Шелестов.

Неухильно виконуючи вказівки В. І. Леніна про те, що розвиток свідомості має залишатися, як і завжди, базою і головним змістом всієї нашої роботи, колектив факультету плідно працює над одосконаленням форм і методів профілактичної роботи по активізації боротьби всіх співробітників та студентів з беззаконням, з найменшими відступами від радянського соціалістичного правопорядку.

Вдячні відгуки надходять про роботу ДИД факультету від Московського райвідділу внутрішніх справ. І це закономірно, бо добровільна народна дружина факультету одна з кращих в нашому вузі. Кожного місяця 5 днів студенти і викладачі агрофакультету несуть службу по охороні громадського порядку у 5-му мікрорайоні Московського району Києва. Корисних, захоплюючих справ, до яких потрібно залучати лю-

дей, даючи їм конкретні доручення і обов'язково враховуючи при цьому індивідуальні нахили і здібності кожного, у нас є цілий ряд.

Основна увага у доповіді зосереджувалась на прорахунках і вадах у цій роботі. Ми їх бачимо. Наболіле і важливе питання боротьба з пияцтвом. Життя свідчить, що алкоголь — ворог небезпечний. Ось один сумний випадок. Студенти Василь Донченко та Віталій Кравченко — однокурсники. Обидва прийшли в гуртожиток у нетверезому стані. І, щоб не «судьгувати», влаштували в одній з кімнат колотечу. І ось результат: Кравченко сильно побило Донченка. Ця історія є, звичайно, винятком, хоча дуже й дуже неприємним і в той же час повчальним.

Пияцтво заборонами не викоринити... А от організувати товариство з веселощами, жартами, задушевними піснями і цим самим зменшувати «простір» любителям випити — це завдання нашого колективу. Низькі вчинки є породженням саме безпринциповості.

Приміром, студенти захоплюються естрадною музикою. Що ж в цьому поганого? Це можна тільки вітати. Але коли ця музика пиривається з програвачів та

магнітофонів гуртожитку далеко за лівничі, то це, звичайно, недопустимо. Наш спільний обов'язок подбати про те, щоб у громадських місцях лунала музика, розрахована на нормальне сприйняття, а не на випробування міцності барабаних перетинок.

Окремі недоліки, які є на факультеті по запобіганню правопорушень, колектив ліквідує найближчим часом.

В обговоренні доповіді взяла, зокрема, участь наставниця групи, викладач Світлана Митрофанівна Стамбірська. Вона зупинилась на аналізі відвідування студентами занять. Тут теж є своя закономірність. Де колектив групи дружний, там і заняття без поважних причин не пропускають, там рівень трудової і навчальної дисципліни вищий. Характер взаємовідносин у групі? Це, начебто, дрібниці. А вона багато важить у формуванні і згуртуванні колективу, у його доброму настрої, трудових здобутках.

Голова студради гуртожитку № 10 Михайло Лінчак торкнувся питання санітарного стану кімнат та санвузлів гуртожитку. Не можна миритися з тим, що окремі студенти халатно ставляться до збереження соціалістичного майна в аудиторіях академії та кімнатах гуртожитку.

Ролі наставника у встановленні сприятливого морально-психологічного мікроклімату в колективі, при якому членам групи працюється творчо, присвятив свій виступ доцент кафедри рослинництва О. П. Устименко. Тільки повсякденний зв'язок з наставником дає можливість охопити корисними справами кожного студента.

Староста 4 групи IV курсу Андрій Тимошук зазначив, що у справі профілактики надзвичайно великою є виховна роль студентської групи, і якщо в групі органічно поєдналися навчальні показники з високим рівнем морального виховання, то тут існує обстановка активної несприятливості до проявів чужих нам звичаїв, вчинків, способу життя.

— Питання, винесене на збори, — сказав секретар партбюро факультету А. К. Пархоменко, — актуальне і важливе. Партійна організація приділяє велику увагу поліпшенню роботи по охороні правопорядку, насамперед, шляхом посилення партійного впливу на процеси, пов'язані з комуністичним вихованням юнаків і дівчат. Головне у нашій роботі — це не тільки виявлення недоліків, а боротьба за їх усунення і попередження.

Утвердження норм і принципів комуністичної моралі, говорив то-

вариш Л. І. Брежнев, неможливе без постійної і наполегливої боротьби з антигромадськими проявами, духовною убогістю та її неминучими супутниками — пияцтвом, хуліганством, порушеннями трудової дисципліни. Байдужність, позиція невтручання, цинізм, претензії сдержати більше, ніж дає суспільству — такі моральні вади не повинні бути поза полем зору комсомолу, та й усієї нашої громадськості.

Саме у світлі цих вимог спрямовує партбюро роботу комсомольської організації факультету.

Декан факультету І. С. Руденко наголошував у своєму виступі на тому, що закони нашої країни найгуманніші у світі і надзвичайно важливо, щоб майбутній спеціаліст з студентської лави усвідомив свою відповідальність перед Батьківщиною, сумлінно виконував свої обов'язки перед народом.

У нас є всі можливості ліквідувати правові порушення і причини, які їх породжують.

У рішенні зборів відзначалося, що колектив агрономічного факультету повинен розробити заходи по поліпшенню трудового, морального виховання, по забезпеченню громадської дисципліни, зміцненню законності і правопорядку, утвердженню у свідомості юнаків і дівчат принципи морального кодексу будівників комунізму.

Ю. СЕМЕНЮК.

ЕКОНОМІЧНОМУ НАВЧАННЮ — ВСЕБІЧНУ УВАГУ

ЙТИ ПОПЕРЕДУ ЧАСУ

Важливим завданням комсомольських організацій нашої академії є формування у юнаків і дівчат марксистсько-ленінського світогляду. І це важливе питання колектив нашого вузу прагне вирішувати комплексно, вдосконалюючи навчальний процес, форми науково-технічної творчості. Саме у світлі цих вимог підходять до організації роботи гуртка з політичної економії студентів агрономічного та агрохімічного факультетів доцент Г. Г. Бальвас.

Для роботи гуртка характерне те, що Галина Григорівна допомагає студентам підібрати теми для рефератів, опрацювати першоджерела класиків марксистсько-ленінізму. Гуртківці не тільки опрацьовують наукову літературу, але й органічно поєднують революційну теорію з реальністю радянського сьогодення.

Ось, наприклад, на останньому засіданні гуртка студентка Ірина Голубовська у своєму рефераті на тему: «Вплив НТР на характер праці при соціалізмі», зосередила увагу присутніх на тому, як розвиток науки і техніки дозволяють у нашій країні успішно розв'язувати різноманітні економічні і соціальні завдання. Стрімкі темпи зростання науково-технічної революції відіграють визначальну роль у підвищенні продуктивності праці, докорібно поліпшують умови праці. В нашій країні інтенсивно розвиваються автоматизація виробництва, у зростаючих масштабах відбувається інтелектуалізація праці, вдосконалюється структура кваліфікованої робочої сили.

НТР перетворює у нашій країні фізичну працю у працю технічно озброєну, яка органічно поєднує елементи фізичної і розумової діяльності людей.

Глибоким і змістовним було обговорення і таких рефератів, як «Зростання економічної ролі держави на етапі розвинутого соціалізму», «Роль агропромислової інтеграції у підвищенні ефективності і якості продукції», з якими виступили студенти Петро Приймак та Тоня Образцова.

Робота у гуртку сьогодні допоможе випускнику академії завтра найбільш ефективно використовувати здобуті знання в стратегії і тактиці хліборобської науки, успішно здійснювати величкі рішення, які накреслить перед країною XXVI з'їзд КПРС.

В. ГНУЧКИЙ.

Заняття з студентами ведуть викладачі кафедри фізики — доцент Ж. П. Ольховська (фото зліва) та доцент В. С. Ковальчук.

ФОТОЩОДЕННИК ЖИТТЯ АКАДЕМІЇ

Линуть до рідного поля думки четвертокурсника агрофаку М. Кота. Фото М. Циганка.

Декан факультету захисту рослин М. М. Кирик вручає Почесну грамоту студенту I курсу О. Петренку.

НА КАФЕДРАХ СУСПІЛЬНИХ НАУК

КОНТАКТИ ВЧЕНИХ

Постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР про вищу школу передбачено, зокрема, тісний зв'язок викладання технічних, природничих і суспільних наук. Це допомагає, з одного боку, неухильно дотримуватися принципу партійності у викладанні спеціальних дисциплін, вдосконалювати методологію наукового пошуку на основі діалектико-матеріалістичного світогляду, а з другого, постійно збагачує марксистсько-ленінізм природничонауковими

даними. Контакти між суспільними і спеціальними кафедрами стають доброю традицією нашої академії. Подібні заходи плануються і, як правило, проходять на належному рівні. Ось і нещодавно з великою віддачею пройшов теоретичний семінар з методологічних питань сучасної біологічної науки за участю викладачів ка-

федри марксистсько-ленінської філософії. З ґрунтовною доповіддю на тему «Деякі методологічні питання селекційної роботи» на ньому виступив завідуючий кафедрою селекції професор М. О. Зеленський. Доповідь викликала великий інтерес у вчених-філософів. В ході її обговорення були розглянуті методологічні питання селекційної науки зокрема і

природничих наук в цілому. Немає сумніву, що контакти вчених різних галузей створюють найсприятливіші умови для вирішення багатьох методологічних питань, що не тільки відповідає потребам піднесення рівня науково-дослідної роботи, але й створює основу для посилення взаємовпливу філософських і природничих наукових дисциплін.

Я. МОСТОВОЙ,
доцент кафедри марксистсько-ленінської філософії.

РОЗПОВІДЬ ПРО ТОВАРИША

СТЕЖКА ОБРАНА ВІРНО

В ЖИТТІ майбутнього технолога поля першорукорника Олександра Гаврильця і справді немає нічого незвичайного. Любов до землі, до праці Сашко увібрал, здавалось, ще з молоком матері. Щоденні хлопоти сіяли в його душі зерна добра, любов до землі, до людей.

Коли на зборах учнів 8—10 класів Малинівської середньої школи Володарського району, що на Донеччині, вирішували, кому очолити учнівську виробничу бригаду, і учні, і керівники місцевого колгоспу імені Шорса зійшлися на одному: «Члену ВЛКСМ Олександру Гаврильцю». Так Олександр став бригадиром учнівської виробничої бригади.

Йшов зі зборів додому і думав, яким же буде його завтрашній день? От прийде він у бригаду, а що скаже? Адже в бригаді 30 старшокласників, окреме поле у 65 гектарів. На нього дивитимуться, від нього чекатимуть розпоряджень, поради. Думки трохи непокоїли його, але на душі ставало радісно від довіри друзів. Поділявся радістю з матір'ю Зінаїдою Василівною. Вона щиро поздоровила і сказала:

— Велика честь, синку, — довіря друзів. Виправдовуй його ділом.

Відчутну увагу юним господарям приділяв головний агроном господарства Г. Г. Яровець.

Площу під качанисту посипали зорали, як слід, удобринили грунт. А тим часом, школярі на уроках виробничого навчання опановували механізаторську справу, наснажувались над книгами по агрономії.

Холодною видалась перша хліборобська весна для юного бригадира. Вже травень був доволі, а температура повітря явно не поспішала підніматись. І ось, нарешті, довгожданне тепло. Можна починати сівбу. Разом з механізаторами, школярі швидко закрили вологу, ввели у грунт гербіциди, а невдовзі на плантацію рушили сівалки. Вся бригада раділа, коли невдовзі дружно зійшла, заряджувалась кукурудза. Здавалось, що на плантації розсілали великий сувій барвистого ситцю. На сі-

рому фоні вдовж і впоперек на однаковій відстані зеленіли листочки.

Кукурудзяний лан сповна відданий юним працелюбам за їх невтомну працю. Кожен гектар видав по 86 центнерів кукурудзи.

— Це спільний доробок нашого колективу, — так вважає бригадир. — Бо тоді, навесні і влітку, ми не думали про славу, дбали тільки про те, щоб урожай вирости добрий, дружно працювали.

Батьківщина високо оцінила працю юних хліборобів. На грудях шістнадцятирічного члена ВЛКСМ Олександра Гаврильця засяла медаль «За трудову відзнаку».

Два шкільні роки — це великий відрізок часу у житті людини. Однак, за цей час комсомолець Гаврилець чимало встиг зробити. І в душі утверджувалась мрія присвятити своє життя хліборобській справі. Розповів він про це голові колгоспу Олександру Григоровичу Налісному. Подивився керівник на юнака і мовив: «Приходь, Олександр, завтра в контору колгоспу. Там все і вирішимо».

На другий день, тільки переступив Гаврилець поріг кабінету голови колгоспу, як Олександр Григорович сказав: «Ось направлення в сільськогосподарську академію. Вчись».

Так стипендіат колгоспу імені Шорса Олександр Гаврилець став студентом агрономічного факультету Української сільськогосподарської академії.

Швидко влився Гаврилець у студентський колектив. І швидко завоював довіря однокурсників. Його обрали членом комсомольського бюро другої групи. Вболівання за справу колективу, постійна турбота про друзів — головне для комсомольського активіста.

Скупий на слова, по-хлопчому сором'язливий, сидить він поруч зі мною і згадує про рідне село, про духмяний запах хліба. Він знову прийде до поля. Тільки через п'ять років, уже вченим агрономом, щоб з великим внутрішнім задоволенням робити святе діло — творити хліб — основу життя на землі.

П. БОГДАН.

НАШ ДЕНЬ

Важко сказати, як виникла ця думка. Зараз і ініціатора організації цього свята назвати теж важко. Ідея щорічно відмічати День групи народилася на звітно-виборних комсомольських зборах, коли ми підводили підсумки нашого першого студентського року.

Наша восьма група дівоча. Спочатку здавалось, що буде дуже складно жити в суто жіночому колективі, що виникне маса конфліктних ситуацій, суперечок. І, мабуть, деяка частина цих побоювань виправдалась.

Наш перший навчальний рік був своєрідним катаклізмом, який, немов землетрус, розворушив «матерію» групи. І думка про святкування була дуже доречною.

В наш День ми збираємось, щоб поділитись одна з одною всім досягнутим і наболілими питаннями, своїми радощами і турботами. В цей день ми співаємо, читаємо улюблені рядки поезії, жартуємо, танцюємо. І головне, в цей день ми не маємо права говорити неправду. Ми сідаємо тісним колом, ставимо один одному хвилини нас запитання. Ліцеїмрити ніхто не повинен. Правду кажучи, такого і не трапляється, кожен розуміє, що ми переживаємо хвилини прекрасного почуття — справжнього спілкування. Такі хвилини не можуть бути запламовані нещирістю.

Незвично завершився наш День групи в цьому році. Коли після зборів ми прийшли на троллейбусну зупинку і дочекались нарешті спого 24 троллейбуса, водій раптом оголосив: «Машина йде тільки до парку». Ми все ж таки встиглися на зручних сидіннях, вирішивши їхати до парку. Поїхали і раптом водій попросив: «Дівчата, заспівайте якусь пісню». Мабуть, наші обличчя, світлі і ширі, навели його на думку про пісню. І ми заспівали. Полялася стара чарівна мелодія, завзята і запальна: «А ну-ка, дівушки, а ну, красавиць!».

Так чудово закінчився наш День, після якого буде ще багато просто хороших днів студентського життя.

А. ШАРАПОВА,
комсорг 8 групи ІІІ курсу
економічного факультету.

МИНУЛОГО місяця ми, студенти ІІ курсу факультету механізації сільськогосподарства, відвідали древню Брестську фортецю, яка в червні—липні 1941 року стала місцем запеклих боїв з німецько-фашистськими нападниками.

Тут червоноармійці, командири, політпрацівники — представники більш як 30-ти національностей Радянського Союзу — проявили масовий героїзм, стояли насмерть, захищаючи кожний клатчик рідної землі до останньої краплини своєї крові. Це не поетичне перебільшення. Земля тут, насправді, досхола напоєна кров'ю захисників героїчної фортеці. І ми, студенти з Києва, прийшли, щоб вклонитися цій землі, тим людям, які її захищали.

Щоб краще відтворити в пам'яті ті буремні дні та ночі, ми звернулися до історії.

О 9-й годині ранку першого дня війни фортеця і гарнізон, що був розквартирований в її казармах, опинилися в оточенні Червоноармійці прийняли бій. Вони відбивали атаки ворога при відсутності зв'язку з фронтовим командуванням, без поповнення боєпри-

ПОДОРОЖ У НЕЗАБУТНЄ

пасу, майже без води. Зате в них була беззавітна відданість соціалістичній Батьківщині... Тільки дехто з них побачив радість перемоги.

Вітчимна високо оцінила ратний подвиг героїв. 8 травня 1965 року Брестській фортеці присвоєно почесне найменування «Фортеця-герой» з врученням ордена Леніна та медалі «Золота Зірка».

Увечері на території меморіалу світяться вогні 1200 прожекторів, і руїни фортеці спалахують криваво-червоном полум'ям, що нагадує про ті далекі, але незабутні дні.

Біля гранітних плит Брестської фортеці горить Вічний вогонь — символ немеркнучої пам'яті про її героїв. Нескінченний людський потік... Шана героям... Сльози горя й жалоби...

А потім на нас чекала ще одна захоплююча екскурсія до мальовничого куточку рідної землі — Білбеської Пуші, що розкинулася на десятих тисяч гектарів. Це була зустріч з природою, яка ще не зазнала впливу людської руки. Це — розмаїтий тваринний і рослинний світ, багатий з представників якого можна побачити лише в кількох куточках нашої планети.

Ми влячні організаторам екскурсії, викладачам М. Н. Барабану і М. С. Діденку з кафедри деталей машин за те, що наша подорож вийшла цікавою і запам'ятовується надовго. Попереду нові подорожі, екскурсії по рідній країні. Вони сприятимуть розширенню нашого кругозору, виховатимуть патріотичні почуття, відданість нашій соціалістичній Батьківщині.

В. СТЕПАНЕЦЬ,
студент ІІ курсу факультету МСГ.

По всій країні розляглися туристські шляхи вихованців УСГА. На знімку: студенти академії покладають вінок до пам'ятника будівникам боярської вузькоколійки.

НАЗУСТРІЧ 1500-РІЧЧЮ
КИЄВА

Серед оригінальних і безцінних скарбів красеного письменства Давньої Русі особливе місце займає Київський літопис. Він зберігає в Іпатівському літописному збірнику і є складовою й невід'ємною його частиною.

Київський літопис — це своєрідне великокнязівське зведення, складене у Видубицькому монастирі на зламі XII—XIII сторіччя, охоплює широке коло історичних подій від 1111—1117 до 1200 років, і є безпосереднім продовженням «Повести временных лет». Джерелом його стали літописи Києва, Чернігова, Переяслава, Галича та деякі інші хроніки тих часів.

Київський літопис містить чимало цікавих, унікальних матеріалів з історії Русі XII сторіччя. Тут і яскравий опис боротьби між Мономаховичами та Ольговичами за Київський стіл і широка картина феодальних міжусобиць та воєн. Введені в літопис також військові і світські повісті, серед яких особливо виділяється оповідь про похід на половців нов-

АВТОР КИЇВСЬКОГО ЛІТОПІСУ

город-сіверського князя Ігоря Святославича в 1185 році.

Дослідники давнього літописання як окрему частину Київського літопису виділили сімейну хроніку князів Ростиславичів, у якій описано життя і політичну діяльність великого київського князя Рюрика Ростиславича та його братів Святослава, Мстислава, Романа і Давида. Власне, й закінчується вона зверненням до великого князя, похвалою його державній і просвітницькій діяльності у зв'язку з урочистим освяченням 24 вересня 1199 року величній споруди — Видубицької стіни, побудованої майстерним будівничим Петром Милонегом завдяки піклуванню Рюрика Ростиславича.

На банкеті, влаштованому з цієї нагоди князем, ігумен Видубицького монастиря Мойсей виголошує похвальну промову, а текст її підносить Рюрикові як скромний дар свій і всієї братії: «За звичаєм добрим наше писання, як дар словесний, прийми». Текст промови ввійшов до Київського літопису і становить високий зразок церковного ораторського мистецтва того часу.

Саме з іменем ігумена Мойсея, безсумнівного автора згаданого похвального Слова, і пов'язують складання Київського літопису. Для такого твердження існує чимало підстав. Насамперед, це стосується порівняльного аналізу промови з іншими місцями Киї-

вського літопису. Підтверджують це і стосунки Рюрика Ростиславича і Мойсея в епоху постійних князівських чвар та воєн.

Про Мойсея, як значного представника православної церкви на Русі, літопис згадує двічі. 1197 року він запрошений на освячення Білгородської церкви св. Апостолів, а 1199 року виголошує згадану вже промову («Ігумен Мойсей і вся братія, наче одними вустами промовляли»).

Дослідники давньоруської літописної літератури вважали, що автор похвального Слова — ігумен Мойсей — видатний письменник Київської Русі і своєю діяльністю відіграв неабияку роль у культурному житті Київської держави. Та й сама промова, яка є власне пам'яткою урочистого красномовства, свідчить, що Мойсей був досить начитаною, освіченою людиною і належав до певної ораторської школи, будучи продовжувачем традиції Кирила Туровського.

Промова Мойсея звернена до київського князя Рюрика Ростиславича, якого автор «Слова о полку Ігоревім» (разом з іншими могутніми володарями на Русі) закликає виступити на захист рідної землі. Князь цей, за літописом, був ініціатором кількох походів руських князів на половців, боровся за Русь і за свої інтереси, був безмежно відданий мистецтву, будовав церкви і монастирі та інші величні споруди, рев-

но піклувався про книгописання. Звеличуючи князя, Мойсей, таким чином, прославляє його діяння. За словами того ж літописця, «зраділа Руська земля княжінню Рюриковому: княгині, і християни, і погани; і усіх приймав у себе з любов'ю».

Однак необхідно зауважити, що вже в 1203 році Рюрик Ростиславич заради особистих інтересів поступається громадськими: борючись за Київський стіл, він разом з половцями піддав Київ жорстокому пограбуванню. Але це сталося пізніше. А в час, коли складалась промова Мойсея, в похвалі Рюрикові була неабияка доля істини, що характеризувала великого князя як визначного проповідника і борця за об'єднання Русі.

Побудована стіна, за описом Мойсея, була досить широкою і високою. Ця своєрідна дамба призначалась для захисту видубицьких берегів («Віднині не на березі став я, а на стіні твого творіння»). Знаемита гідротехнічна споруда Київської Русі викликала у сучасників глибокий інтерес і захоплення. Князя милувалися звідси природою Задніпров'я, їм здавалось, що вони неначе летять у повітрі, «яко аера достигше».

Співаючи переможну хвалу Рюрикові, промовець нагадував про могутність і міжнародне значення Київської держави в кінці XII сторіччя (і це незважаючи на

феодалні міжусобиці), що яскраво перегукується із знаменитими словами митрополита Іларіона про Русь часів Ярослава Мудрого. Недарма дослідниками давленої писемності не раз відзначалось, що похвальне Слово Мойсея за своїми ідейними якостями можна прірівняти до найкращих урочистих промов на Русі і в Візантії.

Між похвальним Словом і Київським літописом знаходимо чимало спільних рис, як у самій манері письма, так і в ідейному спрямуванні, розумінні завдань тогочасної доби (наприклад, спеціальна похвала князеві Рюрику).

І промова, і літопис прославляли князів з дому Ростиславичів і це зрозуміло. Адже Рюрик Ростиславич рівно піклується про Видубиць (родовий монастир Мономаховичів), про розвиток мистецтва книгописання, і саме його піклуванню зобов'язані ми складанням Київського літопису. Безперечно, людина, яка близько стояла до князя, його двірський літописець ігумен Видубицького монастиря Мойсей був виконавцем важливого політичного завдання великого київського князя. Недарма ж бо і сам Мойсей (у згаданій вище промові) вважає Рюрика своїм провідником і співає тому «переможну пісню», під якою можна розуміти і уславлення Рюрика в літописанні.

Отже, записавши привітальну промову, Мойсей завершив свою велику і важливу працю — Київський літопис, перше київське великокнязівське зведення.

Я. БОРОВСЬКИЙ.

ПЕРЕДАЛИ ЕСТАФЕТУ

Відзвенів піснями, сміхом, аплодисментами вечір-зустріч I у V курсів факультету захисту рослин.

Такі вечори в нашій факультетській родині вже стали традиційними. Вони однаково цікаві та приємні як для нас, першокурсників, які прийняли естафету від старших товаришів, так і для п'ятикурсників, що передають нам свій досвід студентського життя.

Скільки теплих слів було сказано під час зустрічі на адресу випускників, які вже через кілька місяців увільнуться в мільйонні лави працівників сільського господарства. Ніколи не забудуть вони напутніх слів декана факультету М. М. Киріка, в яких звучала тверда впевненість в тому, що майбутні капітани сільськогосподарських ланів крізь все життя пронесуть у пам'яті теплі спомини про рідний факультет, про свою орденоносну академію.

Від імені п'ятикурсників М. Токарчук щиро подякував професорсько-викладацькому колективу вузу за батьківське піклування про них, випускників. Першокурсники в боргу не залишилися. Вони завірили своїх старших колег, деканат, партійне і комсомольське бюро в тому, що твердою і впевненою ходою пройдуть п'ятирічний шлях студента і примножать добру славу факультету.

Факультетське свято вийшло веселим, яким і повинно бути справжнє студентське свято. Тут знайшлося місце і театралізованій гумористичній виставі на теми студентського життя, і дискотеці, цій чудовій розвазі, і серйозним розмовам.

У першокурсників, поряд із зосередженим навчанням, ще будуть студентські веселощі в стінах вузу, що вони уподобали, а на випускників чекає захист дипломів і, згодом, перевірка набутих знань на практиці. Тож побажаємо їм успіху.

**М. ФЕШИНА,
М. БАРАНОВА,**
студентки I курсу факультету захисту рослин.

СУЧАСНІСТЬ І МИ

Сьогоднішній день... Який же він вимогливий! Не обійде стороною жодної галузі життя. Яким же бути, щоб не відстати від часу? Який зміст ми кладемо в поняття «сучасна людина»? І, зокрема, «сучасна молода людина»?

В які «стосунки» повинні вступати сучасні молоді люди з модою? Стане вона диктатором чи порадиником? Якими мають бути відносини між дівчиною і юнаком — такі і багато інших питань хвилюють зараз молодь. Не випадково, що саме на тему «Що значить бути сучасним?» відбувся нещодавно диспут на I курсі економічного факультету.

Як театр починається з гардеробу, так і знайомство з людиною починається з її зовнішнього вигляду: з одягу, стилю поведінки.

У виступах студентів звучала думка: сучасна радянська людина не може стояти осторонь величезних подій, що відбуваються в нашій країні, не може не брати участі в комуністичному будівництві.

— Бути сучасним, — говорить студентка Ніна Щур, — це значить відповідати вимогам часу в усіх відношеннях: бути ерудова-

ним, вихованим, культурним, не нехтувати модою, яка примушує людину завжди бути в формі.

В багатьох виступах студентів домінувала думка, що не слід зловживати західноєвропейською модою, особливо модою на жіноче куріння. Радянській дівчині, яка має право на навчання, працю, яка бере участь в управлінні державою, водить літаки і кораблі, нема потреби доводити свою рівність з чоловіками цигаркою.

Найбільш гостра дискусія розгорілась навколо питання про відношення між дівчиною і юнаком. З боку дівчат було багато паркань на адресу сучасних «лицарів», які «забувають» поступитись жінці місцем, допомогти нести важкі речі тощо.

Олександр Нечипоренко підкреслив, що відносини між сучасною дівчиною і юнаком повинні будуватись на основі взаємоповаги і взаємодопомоги.

Гарячим був виступ Володимира Дорошенка, який жодного не залишив байдужим: одні підтримали Володю, інші обурились.

Вміло вів диспут його організатор Л. О. Дубовий, який своїми влучними зауваженнями направляв студентів, викликав їх на відвертість.

Дуже хочеться подякувати і працівнику бібліотеки Л. Ю. Кучерук та студентці гуртожитку № 2.

Л. ТРОНИНА,
студентка I курсу економфаку, слухачка відділення журналістики ФГП.

З ПОЕТИЧНОГО ЗОШИТА

ПОЧЕМУ?

Почему мальчишки
Думают всегда,
Что согреть способна
Яркая звезда:
Что ромашка белая
Розам не чета,
А у нежной скромности
Холодной уста.
Вот сверкнула взглядами
Лед-красавица...
Ненадежна, ветрена —
Парню нравится.
Заглянул не в душу ей —
В девичье лицо.
И надел, не думая,
Брачное кольцо.
Королеву снежную
Ввел в свой теплый дом,
Чтобы о потерянном
Сожалеть потом.
Стылому дыханию
Сердца не согреть.
И любовь рождается,
Чтобы умереть.
Только той, единственной,
Быть твоей судьбой,
Что разделит радости
И беду с тобой.

Н. ПОПОВА.

Зимовий студ. Фото Г. Аркадьєва.

ГОСТІ СТУДЕНТІВ

Того дня актовий зал першого учбового корпусу нашої академії був переповнений, адже в гості до студентів агрономічного факультету прийшли письменники Петро Зосенко і Юрій Кругляк. Від імені присутніх їх привітав заступник секретаря партбюро агрофаку доцент О. П. Кротінов.

А по тому слово взяли чарівники пера.

В поезіях відомого українського поета Петра Петровича Зосенка доброта переплелась з ніжністю і мужністю. Поет-лірик прочитав свої вірші «Хліб», «Про космонавтів», «Косарі», «Вона»

Особливо запали кожному в душу цікаві знахідки поета у віршах про матір, землю і хліб.

У залі довго не вшухав дружний сміх, коли поет Юрій Михайлович Кругляк читав свої сатиричні мініатюри «Премія», «Як

бог напугав», «Про мишу і когата». З творів сатирика б'є джерело веселощів, хорошого настрою. Вони чудові ліки для хвату браконьєрів, любителів оковитої, які, на жаль, ще зустрічаються на нашому шляху.

Веселість і нестримний сміх несуться залом, коли поет читає свої усмішки: «Знайомство», «Про зірки», тема яких — вічні студентські турботи.

Кожен виступ митців слова супроводжувався бурхливими і тривалими оваціями залу.

Від імені присутніх заступник секретаря партбюро агрофаку О. П. Кротінов висловив щирою подяку гостям за участь у цікавій зустрічі, побажав їм багатирського здоров'я, творчої наснаги на вічно зеленій дорозі життя.

Г. ВІКТОРОВ.

В ПОЕЗІЮ ЗАКОХАНІ ВОНИ...

ТИХИЙ зимовий вечір... Привітні вікна студентського гуртожитку № 2 манять своєю затишністю та теплом.

Ось одна з об'яз у вестибюлі сповіщає, що сьогодні в гуртожитку відбудеться вечір поезії. Цікаво, чи багато любителів її серед студентів економічного факультету? Адже їх майбутня робота як фахівців — сухі цифри статистики!

До залу, де проходить вечір, заходять нерішучі першокурсники, веселі і привітні дівчата з другого, статечні і поважні старшокурсники. Їх багато зібралось сьогодні. А приємна музика запрошує до початку розмови про світ думок найпотаємніших, про відчуття високого польоту, про чистоту кохання та про наших рідних, милих мам. Запрошує до розмови і плакат на дошці, який промовисто говорить про те, що без поетичного слова, мистецтва, взагалі людина задихається в повсякденній одноманітності.

Свій перший вечір поезії, що проводився в тісній співдружності з бібліотекою академії, студенти присвятили темі: «І це все любов'ю святою назвуть». Друзі поетичного слова майстерно читали свої улюблені вірші, змістовно розповідали про шлях авторів віршів до поетичного слова та наводили епізоди з життя окремих представників ліричного напрямку радянської поезії. І вогонь допитливості спалахнув в очах дівчат, зачарованих віршами про одне з

найтонших почуттів душі, розгортався багатством доброти та чуйності людського жалю і болю. Ось студентка II курсу читає свій улюблений вірш і на чолі веселої першокурсниці лягає тінь мрійливої задуми, а очі сполохано відводяться від сусіда по парті, зосередженого, похмурого старшокурсника, що саме піднімається, щоб прочитати вірші своїх улюблених. Звучать поезії Е. Асадова, звучать то гнівно, то мрійливо, то ніжно, то суворо. Широка палітра почуттів поета та декламаторська майстерність студента М. Мухи дозволили «увійти» в поезію Е. Асадова і зробити відчуття поета своїми власними переживаннями. Так, люди повинні свої стосунки прикрашати людністю, красою, чуйністю, правдою та доброзичливістю.

В залі звучали вірші С. Шипачева, Е. Асадова, В. Тушиної, Ф. Алієвої, Ю. Друної, К. Симонової, Р. Рождественського, І. Сельвінського, А. Аркаєєва, А. Ахматової, Р. Гамзатова.

Звучали в залі цього вечора слова вдячної любові до найсвятішої людини на землі — матері. Це були вірші А. Вознесенського, І. Драча, В. Коротича. Пишіть своїм єдиним, вони чекають на звісточку від вас, бережить своїх матерів! Ці слова з віршів знайшли гарячий відгук в серцях учасників вечора поезії. Щиро аплодують вони студентці А. Герасименко за тонко передане почуття автора до матерів світу.

Так от які, виявляється, студенти економічного факультету! Їм, притаманне глибоке відчуття прекрасного і в поезії нашого сьогодення, ін в почуттях та відносинах між собою!

Хай завжди буде в ваших серцях романтика! Саме цьому і був присвячений вірш Е. Асадова, що його прочитала при закритті поетичного вечора автор цих рядків. Бо саме такими, мрійниками, фантазерами і романтиками бачила вона молодих будівників нашого майбутнього, що сиділи, сповнені хвилюванням.

Значну роботу по підготовці цього вечора провели член студради гуртожитку № 2 І. Відзюр та відповідальний за ідейно-виховну роботу в гуртожитку номінів асистент кафедри економіки сільського господарства Л. О. Дубовий. Це вони разом з активістами факультету турбувались про змістовне дозвілля молоді.

Л. КУЧЕРУК,
головний бібліотекар.

В. о. редактора С. РУДЕНКО.

Мікробіологія — народному господарству

Так називався тематичний вечір, який відбувся нещодавно в читальному залі гуртожитку № 4.

Доценти кафедри мікробіології та вірусології В. А. Борнічук, Е. Ю. Уласевич, С. М. Харченко цікаво і дохідливо розповіли про досягнення сучасної мікробіології, про її внесок в народне господарство, про успіхи в справі боротьби з інфекційними хворобами тварин і рослин.

Особливу цікавість у слухачів викликало розповідь про видатного радянського вченого-мікробіолога, нашого земляка, академіка Д. К. Заболотного, який багато сил і енергії віддав для перемоги над такими грізними ворогами людини як чума і холера. Вчений-біолог, державний діяч, вчений-інтернаціоналіст, проста, скромна і чуйна людина — таким запам'ятовувався слухачам образ Д. К. Заболотного.

Розповіді співробітників кафедри були доповнені демонстрацією наукових і документальних фільмів. Вечір пройшов вдало і тільки хочеться висловити побажання, щоб подібні заходи частіше проводились в нашому гуртожитку. Студенти III курсу щиро вдячні співробітникам кафедри мікробіології та вірусології за цікавий вечір.

П. КАПИЦЯ.

— СПОРТ — СПОРТ — СПОРТ — СПОРТ —

НА ЧОРНО-БІЛИХ ДІАГОНАЛЯХ

Закінчилися змагання з російських шашок на першість УСГА серед факультетів. До останнього туру не можна було сказати, хто буде цього-річним володарем кубка та здобуде звання чемпіона. Змагання носили безкомпромисний, напружений характер. Досить сказати, що за час першості чотири рази змінювались лідери. Неважко виступив тогорічний чемпіон команда економфаку.

Боротьба за перше місце розгорнулася серед команд факультетів захисту рослин, зооінженерного та лісогосподарського.

Після першого туру лідером була команда зооінженерного факультету, яка випереджала команду лісогосподарського на півочка. Але надалі шашісти зоофаку не змогли утримати лідерство і до сьомого туру

попереду йшла команда лісогосподарського факультету. Перед останнім, дев'ятим туром, першість захопила команда факультету захисту рослин, випередивши майбутніх лівників на півочка. Тому доля кубка вирішувалась в останньому турі. Напруження учасників досягло найвищого рівня. Повільно минають хвилини гри — і ось фініш: на цей раз кубок, після річної перерви, знову повернувся до дружньої команди лівників.

Команда лісогосподарського факультету набрала 29 очок з 40 можливих. Результат гідний чемпіона.

На другому місці команда факультету захисту рослин з результатом 26 очок. На третьому спортсмени зоофаку (22,5 очка).

х х х
Команда факультету захисту

рослин виборола у гострій боротьбі друге місце.

Ій з повним правом можна було б вручити «Кубок Прогресу», коли б такий існував на нашому турнірі, адже в минулому році команда шашкістів факультету змогла посісти лише дев'яте місце.

Як бачите, прогрес в наявності. В цьому заслуга не лише учасників змагання, а й комсомольського бюро факультету і, зокрема, відповідального за спортивно-масову роботу Вячеслава Дедова. Ним були організовані турніри в групах, на курсах, де було виявлено найкращих спортсменів, які змогли виправдати надії та довіря товаришів.

Є. ШМОНІН,
студент I курсу факультету захисту рослин.

В. РУДНИЦЬКИЙ,
студент III курсу лісфаку.